

Békeharang.

Megjelenik minden hó 1.-én és 15.-én.

Előfizetési díj egész évre: 1 korona.

Az út. J. J. 14. b.

Már a serdülő gyermek sokszor jut olyan helyzetbe, hogy nem tudja melyik útra lépjen. Otthon a szülőtől hallotta, hogy mindig igazat kell mondania, de azután a társai meg játék közben, gyakran az ellenkezőjét állították. Most hirtelen szorult helyzetbe kerül. Egy hazugság és meg van mentve. A két lehetőség, a két út élénken szeme előtt áll Mit tegyen? — Egy ifjú, kit odahaza vallásos, kegyeslelkű szülők neveltek, kilép az életbe. Először próbál szerencsét a társadalomban és először találkozik a tagadás szellemével. Rettenetes benyomást tesz rá, amidőn látja, hogy körülötte semmi sincs berendezve az ő elvei szerint. Ő azt tanulta, hogy mindenkit szeressen, mindenkivel, jót tegyen és most egyszerre azt látja, hogy mindenki csak magával törődik, senkisésem ő vele. Odahaza azt hallotta, legyen igaz, legyen őszinte mindenki iránt és most azt tapasztalja, hogy mindenki csak tartózkodással és bizalmatlanul viselkedik irányában.

Mint két út kereszteződésénél, ahol nincs útmutató, áll az ifjú ember és nem tudja mitévő legyen. Vajjon az amit odahaza hallott, csak a szülői házra birt érvénnyel és most az életben más, alkalmasabb elvek szerint kell berendezkednie? Ha az otthon tanultakkal akar tovább menni, úgy, azt már látja, nem sokan fogják követni. Ha ezeket elfelejti és az új viszonyokhoz alkalmazkodik, új elveket, új szokásokat sajátít el, úgy azt megérzi, olyasvalamit követ el, ami fájni fog édes szüleinek és ami őt egy biztos ösvényről el, egy ingoványos veszedelmes útra viszi.

Megáll és gondolkodik. Egyszerre előtte áll valaki, akivel valamikor régen, már nem tudja mikor, találkozott. Tiszta, barátságos tekintete, biztos magatartása, bizalomgerjesztő hangja rokonszenves volt a fiatal emberre nézve az első pillanatra. Boldog volt, hogy e kétséges magányban, e súlyos kísértésben valaki hirtelen megközelítette. Ezt az alkalmat nyerte e válságos pillanatban és így mindjárt hozzá is fordult gondjával. Mit tegyek? Így szólítja meg Őt, aki most oly élénken jelent meg lelkében, hogy nem tudta vajjon tényleg testileg van-e jelen, vagy csu-

pán lelke szükségében szívében a szokott-nál érezhetőbben és tisztábban jelentkezett-e. Oh, az emberektől annyira elhanyagolt, sok esetben kigúnyolt, a legtöbbször pedig megvetett Jézus akkor van legközelebb hozzánk amikor leginkább van szükségünk Reá. Csakha őszinték vagyunk, hacsak igazán vágyódunk a lelkiismeretünk hangja szerint eljárni, úgy soha, soha el nem marad!

Az ami az imént kétséges volt fiatal barátunk előtt, egyszerre tiszta és világos lett. A világgal járni, vagyis az általánosan elfogadott önös elveket elfogadni nem nehéz. De akkor viselnünk is kell a következményeket. Le kell mondanunk arról, hogy boldogok lehessünk. A külső jólét ugyanis, sohasem elégséges a belső béke és öröm biztosítására. És a jövőt illetőleg? Mi reménye van annak, aki Isten nélkül él a világon? Semmi és ezért tagad is mindent, ami arról beszél és tesz bizonyosságot. „Ne szeressétek a világot!” Miért? „Mert minden ami a világban van, a test kívánsága . . . az élet kérkedése . . . elmúlik.” Tehát olyasvalamiért harcolunk, fáradunk, ami akkor múlik el, lesz semmivé, amikor a legnagyobb szükségünk volna valamire, ami állandó, örök értékű. Így hát a kísértések mellett és ezek dacára Annál akarunk maradni, aki azt mondotta, hogy „én vagyok az út.” Sohasem fogjuk megbánni, sohasem fogunk csalódnni, ha Nála maradunk. És az utunk végén? Ő maga megmondta: „aki az Isten akaratát cselekszi megmarad örökké!” — Az út, melyen haladni kívánunk, a kísértések, megpróbáltatások és kétségek dacára is, számunkra Jézus marad!

Az Úrnak útjai.

Az Úr csodásan működik,
De útja rejtve van,
Tenger takarja lábnyomát
Szelek szárnyán suhan.

Mint titkos bánya mélyiben
Formálja terveit,
De biztos kézzel hozza fel
Mi most még rejtve itt.

Ne félj tehát kicsiny csapat
Ha rád felleg borul,
Regyelmet rejt, — s belőle majd
Áldásnak esője hull.

Bízzál az Úrban, rólad Ő
Meg nem feledkezik,
Sorsod sötétlő árnya közt
Szent arca rejtezik.

Bölcs terveit megérleli
Rügyet fakaszt az ág.
S bár mit sem ígér bimbaja,
Pompás lesz a virág.

Ki kétkedőn boncolja Őt
Annak válasza nem ad
De a hívő előtt az Úr
Megfejtí Önmagát.

Angolból: Vargha Gyuláné.

Egyakarattal.

Ez a szó, a világban nem létező fogalmat fejez ki. Hol találunk embereket, akik egy véleményen vannak, akik egyet akarnak? A világban nem. Erről csupán a szentírás tud. Ez beszéli, hogy létezik egy kis sereg nép, amely olyanokból áll, akik korábban nem ismerték, nem szerették egymást. Olyanokból, akik korábban Istent nem ismerték, bűnben éltek, boldogtalanok voltak. Azt mondja a szentírás, hogy ezek a lelkek egyszerre csodálatos módon megváltoztak. Isten kegyelme folytán megismerték veszedelemes állapotukat és erős elhatározással elszakadtak a világtól és a gonosz nemzetiségtől.

Azon emberekről, akik ezt megeselekedték olvassuk, hogy *egyakarattal* voltak együtt. Hogyan? Miért? Hát úgy, hogy egyformán meggyőződtek veszendő állapotukról és egyformán ismerték meg az utat, amelyen megmenekülhetnek. És azért, mert érezték a világ és az ördög erős kísértéseit és tudták, hogy egymással közösen, Jézus vezérlete alatt bizonyosan győznek. Ilyenkor elfejtettek minden külső különbséget esetleges külön véleményeket, csupán egy lebegett szemük előtt és Jézus és a győzelem volt. Miután a világ egyformán vetette meg őket, a közös sors is szeretetet támasztott bennük egymás iránt. És Jézus biztatása: „Ha kettő vagy három összegyülekezik az én nevében ott én közöttük vagyok” meg „Ne félj te kicsiny nyáj; mert tetszett a ti Atyátoknak, hogy nektek adja az országot” mindig visszhang gyanánt csegett szívükben. Csupán *együtt* érik el céljukat? Megértjük-e ezt kedves testvéreim?

Talán most kezdetted el Jézust szeretni, talán most támadt vágy szivedben ez életedet Istennek szentelni, úgy ügyelj, mert a Sátán mindent elkövet, hogy törbe csaljon. A legbiztosabb mód célod elérésére az, ha a „kicsiny nyájhoz” csatlakozol, melynek Jézus maga a pásztora, oltalmazója. Ha saját akaratodat, alárendeled Mestered akaratának, akkor nem lesz nehéz *egyakarattal* lenni a gyülekezetben azokkal, akiket Jézus veled együtt megmentett! Bárcsak a kedves gyülekezetek mindenfelé ügyelnének rá, hogy szükség *egyakarattal* lenni az Úr Jézus szeretetében és követésében.

„A jókedvű adakozót szereti az Isten” 1. Kor. 9. 9.

A jó Isten nagy munkát bízott az Ő szolgálóira. „Menjete el, hirdessétek az evangéliumot.” Csakhogy manapság a kulturviszonyok sajnos olyanok, hogy szinte minden lépés pénzbe kerül. Így a misszió sorszánta függ a keresztény emberek értelmétől és szeretetétől. Sokszor szeretne egy prédikátor itt vagy ott egy új állomáson munkát kezdeni, de hiányzanak hozzá a szükséges anyagiak. Utiköltség, házbér, berendezés mind új és új kiadást jelent. És a hit szónok rendesen pénz nélkül szűkölködik. Hogy van tehát, hogy mégis, lassan de folyton terjed az evangéliumi munka? Szerető szívek, lelkes, áldozatkész hívők hivatása egy-egy ily missziót megalapítani.

Örömmel közölhetem a k. olvasóinkkal, hogy nemcsak magyar, de németországi és amerikai testvéreink is élénk érdeklődéssel figyelik úttörő munkánkat, melyet edes hazában folytatunk. Különösen szeretettel emlékeztek meg az elmúlt napokban a szegedi misszióról. Többen szép adományokat küldtek, nevezetesen Drescher J., Chicagoból (60.— kor); Winkler E., Oelsnitz (35.— kor); Jakob Gy. Szenttamás (200.— kor); Jakob Gy. né Szenttamás (200.— kor); Jakob G. A. Szenttamás (100.— korona); Bek E. Pforzheim (25.— kor); Schwarz H., Överbász (20.— kor); Kettenbach András Sidski Banovci (30.— kor.) és mások. Hálás szívvel emlékezünk meg a jóságú adakozókról és biztosítjuk őket, hogy ez adományokat kizárólag az evangélium kiterjesztésére fordítjuk. Együttal felszólítjuk a magyarajkú testvéreinket hogy a magyar nyelvű misszió kiterjesztésére állandóan gondoljanak és buzgó adakozással törekedjenek azt minél jobban erősíteni és kiterjeszteni. Adományokat a szerkesztő címére lehet küldeni.

A kikötő közelében elveszve.

Taylor, new-yorki lelkész beszélt el egyszer hallgatóinak, amikor őket arra intette, hogy késelem nélkül keressék Krisztust, a következő esetet: A „Royal Charter“ nevű hajó körülutazta a világot, amikor a honi kikötő közelében, Wales partjainál, egyik öbölben, hajótörést szenvedett. Az én osztályrészem lett, aki akkor liverpooli lelkész voltam, az első tiszt nejét, aki ekkor özvegyeségre jutott, értesíteni e gyászos esetről és őt vigasztalni. A hajót Queenstownból jelezték és az úrnő szobájában ült, férjére várakozva. Az asztal, melynél a két hitestárs az estebédet együtt elfogyasztani kívánta, ünnepi díszben állt. Én beléptem, hogy a rettenetes gyáshírt közöljem. A régvárt kedves férj a tenger hullámai között halálát lelta. —

Oly kiméletesen, amint csak tehettem, teljesítettem kötelességemet. Soha, soha életemben nem fogom feledni a rettenetes és könny nélküli fájdalmat, mellyel megragadta kezemet és csak e néhány szót rebogte: „Oly közel a honhoz és mégis elveszett!“ — De oh, ez még semmi ahhoz képest, ami egykor keresztül fog futni azok szívében, akik kénytelenek lesznek így szólni: Egykor az ég pitvarában voltam, csaknem beléptem már a fényes csarnokokba; — de most — most — a pokolban vagyok. Bárcsak nektek, kedves barátaim, ezt soha mondanotok nem kellene! És hogy tényleg ez soha meg ne történjen, kell hogy a „csaknem“, egy igazán boldog és biztos „egész tökéletesen“ legyen. Határozd el magad még ma és csatlakozzál Krisztus követőjéhez!

A munkából.

A husvéti ünnepek ismét sok örömet hoztak gyülekezeteinkbe. És ez természetes is. Soha oly élénken nem emlékeztetnek bennünket arra, hogy egy élő Megtartónk van, aki a mi jó pásztorunk. Ő feltámadt bennünk és Ő feltámadt gyülekezeteinkben. Ezt észrevesszük az új életben, mely bennünk támadt és ezt szemléljük folytonosan, mikor felebarátaink a bűnből új életre ébrednek. Nem kell aggodnunk valami végett, miudent az élő Mester elé visziünk, akinek adott minden hatalom a mennyen és a földön és aki velünk van minden napon a világ végéig!

Gyülekezeteink legtöbbször felvettük az úrvacsorát. Ezt sohasem tehetjük anél-

kül, hogy különös áldás részeseivé ne legyünk. A kenyér emlékeztet minket arra a tápláló erőre, amely Jézustól származik. A bor Jézus vérére, mely megtisztít minket minden bűneinktől. Aki hitben járul az Úr asztalához az tapasztalni is fogja, hogy mennyi erő származik a bűntől megtisztult szívébe. Igen fontos persze, hogy az Úr asztalától távozván megszívleljük az Úr mondatát: Immáron ne vétkezzél. Az Ő között erejével új életet kell kezdenünk szentségben és igazságban. Aki erre nem hajlandó, az jobban cselekszik ha e szent jeleket fel sem veszi. Aki pedig szíve szerint vágyodik utána, az keresse az alkalmat, hogy egy hívő gyülekezetben Jézus emlékére és saját erősítésére gyakrabban jusson hozzá.

Verbászon husvét első napján este énekes istentiszteletet tartottunk. Imatermünk egész zsufolásig megtelt. Számos kar-éneket adott elő vegyeskarunk, volt azonban néhány szavalat, kettős ének és beszéd is. Boldogok voltunk mindnyájan, hogy élő és jelenvaló Megtartónk van és hogy Róla beszédben és énekekben bizonyosságot tehetünk.

Szegeden ápr. 14.—17.-ig naponta folytatólagosan tartottunk istentiszteleteket. Az egész idő alatt jelen volt Kuszli Márk prédikátor testvérünk Kuláról, az első este Sebele György szenttamási prédikátor is. Az Úr velünk volt. Naponta 40—50 lélek hallgatta az üdvözlő evangéliumot. Néhány lélek meg is győződött róla, hogy a bűn romlásra visz és hogy ettől csak Jézus szabadíthat meg. Így elhatározták magukat, hogy egyesülnek és együtt küzdenek ezentúl a Sátán és a világ ellen. Ezen néhány hívő léleknek kívánom buzdításul mondani, hogy mit mondott az Úr Jézus. „Ahol kettő vagy három összegyülekezik az én nevemben, ott én közöttük vagyok. És amit kérnek, megadatik nekik.“ Valahányszor együtt lesznek, erre gondoljanak! És abban a nagyvárosban győzni fog az Úr és az evangélium!

Kitartás.

Midőn Bruce Róbert, Skótország királya, egykor az ellenségei elől futni volt kénytelen, éjjel egy szegény, de becsületes gazda fészerében húzódott meg. Mikor reggel felébredt, megpillantott egy pókot amint az egy gerendán felfelé iparkodott. A pók a földre esett, de azonnal megkísérelte újra és elindult felfelé. De újra leesett. Megkísérelte harmadszor és negyedszer is, de hiába. Tizenkétszer kísérelte meg a pók a gerenda megmászását, de mind a tizenkét-

szer leesett. Azonban a tizenharmadik próbára elérte annak csúcsát. A király azonnal felkelt kemény fekvőhelyéről és mondá: „E kis pók engem kitartásra oktatót követni fogom példáját. Tizenkétszer vert meg engem ellenségem. Megkísérlem még egyszer.” Amint mondta, úgy is cselekedett! És íme, a legközelebbi csatában győzött! — A pók tanította a királyt kitartásra!

A káromkodó.

Dr. Clarke Adám egyszer egy hídon lovagolt át, amikor a hid közelében két férfi halászott. Ezek egyike igen csúnyán káromkodott. Dr. Clarke leszállt lováról, megkötötte azt és beszédbe elegyedett a halással. Megkérdezte, hogy micsoda csalétket használ. Az így válaszolt: „Különlét, a halak faja szerint”. — „De nem tud halakat csalétek nélkül fogni?” kérdezte Dr. Clarke. „Nem”, viszonzá a halász és emellett csodálkozva nézett a hitszónokra, „hiszen bolondok volnának, ha az üres horogot is bekapnák”. — „De” mondá a prédikátor, „én ismerek egy halászt, aki sokat fog csalétek nélkül.” — „Hogyan lehetséges ez? Ki az? tudakozá a halász.” Az ördög az mondá Dr. Clarke; mert ez a káromkodókat csalétek nélkül fogja. A többi bűnösnek csalétekre van szüksége, de a káromkodó elég buta arra, hogy az üres horogba harapjon.

Methodista istentiszteletek tartatnak:

Budapest, VII., Rottenbiller utca 35.: Vasárnap d. e. 10 és d. u. 5 órákor, kedden és csütörtök este 8 órákor.
VI., Petneházy utca 25. (Angyalföld): vasárnap és szerdán este 8 órákor.
Bácsfeketehegy, Petőfi utca 486.: Csütörtökön este 1/2 8 órákor.
Csantavér: Kéthetenkint.
Cservenka: Kéthetenkint.
Csurog, Főutca 180.: Vasárnap d. u. 3 és csütörtök este 1/2 8 órákor.
Kishegyes: Péntek este 8 órákor.
Kiskér: Vasárnap d. u. 2 és Szerdán este 8 órákor.
Kucora: Vasárnap d. u. 3 és Péntek este 8 órákor.
Kula: Vörösmarty-utca 983.: Szerda este 8 órákor.
Óbecse, Mező utca 64.: Vasárnap d. u. 3 és Péntek este 1/2 8 órákor.

Szeretettel meghívjuk! Mindenkit szívesen látunk!

Kiadja: a „Keresztény könyvesház” k. f. szöv. Budapest, VII., ker. Rottenbiller-utca 35. szám.

Felelős szerkesztő: Jakob János, Újverbász. Bács-megye.

Nyomatott Boros György könyvnyomdájában Újverbászon.

Irodalom.

A következő füzetkékre hívjuk fel a k. olvasó szíves figyelmét:

Methodizmus és Világmisszió. Dr. Nuelsen J. L. püspök előadása a methodizmus világotátfogó munkásságáról 20 oldal. Ára 30 fill.

Bibliai Káté. A Szentírás főtanairól száz rövid kérdés és felelet alakjában nyerünk oktatást e kis könyvecsékben. A függelék néhány fontos szentírási részt, a bibliai könyvek versszerű csoportosítását és tíz magvas éneket tartalmaz. 64 oldal. Ára 50 fill.

Kis Hallelujah. Keresztény gyermekek énekeskönyve. Tartalmaz 71 éneket. Különösen vasárnapi iskolák számára alkalmas kis füzet. Ára 10 fill.

Útmutató. E könyvecske 48 oldalon különböző tárgyak szerinti csoportosítja a bibliai helyeket. Így olvashatunk az imádságról, a mértékletességről, a misszióról, az üdvösségről stb. különböző verseket a bibliában ez útmutató segítségével. Ára 10 fill.

Kalauz. A fenti könyvecsékhez hasonló, de a gyermekek részére készült. Ára 10 fill.

Liliomok. Vallásos röpirat 8 oldalnyi terjedelemben. Szép elbeszélésekben iparkodik a gyermekek szívébe a krisztusi szeretetet plántálni. Ára 4 fill. 100 drb. 2 K.

Mindenzen iratokat, valamint minden más keresztény könyvet, bibliákat, falimondásokat és harmoniumokat meg lehet rendelni a „Keresztény könyvesház” k. f. szöv.-nél, Budapest VII., Rottenbiller utca 35. I. 3.

Óker: Vasárnap délután 5 órákor.

Ósóv: Vasárnap d. e. 9 és este 7 órákor.

Palánka: Havonként.

Szeged: Hétvezér-utca 94.: Kedden este 8 órákor.

Szeghegy: Vasárnap d. e. 1/2 9, d. u. 2 és este 1/2 8 órákor; Kedden este 1/2 8 órákor.

Szenttamás: Vasárnap d. e. 1/2 10 és este 1/2 8 órákor. Szerda és Csütörtök este 1/2 8 órákor.

Tiszakálmánfalva: Vasárnap d. e. 9 és este 1/2 7 órákor; Szerdán este 7 órákor.

Topolya: Kéthetenkint.

Újszivác: Vasárnap d. e. 9 és este 7 órákor.

Újverbász, Rákóczi F. út 486: Vasárnap d. e. 1/2 10 és este 8 órákor; Szerdán este 8 órákor.

Újvidék: Jenőhereceg utca 5.: Vasárnap d. e. 10 és este 1/2 8 órákor; Csütörtök este 8 órákor.

Békeharang.

Megjelenik minden hó 1.-én és 15.-én.

Előfizetési díj egész évre: 1 korona.

Akaratszabadság.

Ez az ami az embert emberré teszi. És mégis sokan vannak ma azok, akik tagadják azt, hogy az embernek van szabad akarata. Ezt azért teszik, hogy az ember mai süllyedt állapotát mentsék. Ha valaki gyilkol, lop, paráználkodik, hazudik, mindig akad valaki, aki talál rá valamit, hogy ezért vagy azért az illető tettes nem tehet róla. Vagy hajlamról vagy rossz nevelésről vagy természetéről vagy más efféléiről szól a beszéd. Röviden: nem akarják megengedni azt, hogy az ember bír azzal a tehetséggel, hogy szabadon válasszon a jó és a rossz között.

Ez ellen azonban legjobban tiltakozik a mi legbensőbb öntudatunk. Mi magunk érezzük, tudatában vagyunk annak, ha valamit elkövettünk, hogy másképpen is, jobban vagy rosszabban is cselekedhettünk volna. Hiszen ha nem így volna, hát mi különbség volna egy ember és állat között? Avagy felelősségre vonjuk-e a farkast bíróság előtt azért, hogy felfalt egy embert, vagy a rókát, hogy csirkét lopott? Nemde milyen nevetségesen hangzik ez! De ugyanaz és nem más, ha egy embert felelősségre vonunk, mikor annak nincs szabad akarata, hanem külső és belső behatások eredménye volt az elkövetett cselekedet. Ez ellen mi magunk, amíg emberek vagyunk leginkább fogunk tiltakozni.

Valami van azonban a dologban. A gondolat nem rossz, amelyet kifejez e mondat: Amilyen az ember, akként cselekszik. Vagyis a körtefa: körtét, az almafa: almát, a fügefa: fügét terem. A teljes igazság az emberre nézve azonban a következő mondatban foglalattatik: *Ahogy cselekszik az ember, olyanná lesz.* Ezt az igazságot sohasem szabad elfelednünk. Ma olyan vagy, amiképpen tegnap cselekedtél. Vagyis az ember önmaga életének, cselekedeteinek irányt adhat. Ezért szólít az írások írása oly komolyan fel, hogy holnapra ne halasszuk elhatározásunkat! Fontoljuk meg azt, hogy kik és mik vagyunk, de ne feledjük el azt se, hogy holnap és holnapután azok leszünk, amire határozzuk el magunkat ma és holnap!

Az élet számos példát nyújt arra, hogy

miképpen változtattak irányt egyes emberek. Renyhe, tolvajemberek, szorgalmas, munkás emberekké lettek. Korhely, iszákos, dorbézoló emberek, hasznavehető józan polgárokká lettek. Hogyan? Egyszerű akarati elhatározás útján! Lehetséges-e ez igazán? Igenis lehetséges! Az írás mondja! Amikor Jézus sir Jeruzsálem felett, akkor mondja róluk, hogy sokszor akarta őket összegyűjteni, de: „te nem akartad!” Isten mindnyájunkat a jóra, szépre, boldogságra teremtett, de a mi akaratunkon, amely inkább a rosszat választja, múlik, hogy nem lehetünk azok.

Ezen múlik a mi hitéletünk is. A mai vallásellenes korban nehéz vallásosnak megmaradni. Azonban nem lehetetlen. Tőlünk függ, hogy akarunk-e istenes emberek lenni vagy sem. Amire határozzuk magunkat, azzá leszünk De, ügyeljünk rá, sem a nevelésünk, sem a környezetünk döntő befolyással nem bírnak lelki életünkre. Mindennel szemben az *akaratunk* sikerrel veheti fel a küzdelmet. Innen ama felelőség, mellyel tartozunk Alkotónknak! Soha senki ezt ki nem fogja irtani szívéből. Felelni fogsz egykor minden cselekedetéről, még a legtitkossabbakról is, amikor aztán már késő lesz az irányváltatás. Határozd el magad ma és kezdj tudatos, igaz életet, Isten iránti őszinteséggel!

Az imádkozásról.

Manapság az imádkozásba vetett hit erősen megrendült. Alig találkozhatunk már komoly imádkozókkal. Akik pedig még imádkoznak azok is csak megszokásból, de minden különösebb megindulás nélkül cselekszik. Világos dolog, hogy valahol hiba van. Mintán Isten még mindig a régi mindenható Isten, hát magunkban kell keresnünk azt.

Leghelyesebb lesz, ha elsősorban tisztába jövünk azzal, hogy mi is az, amit imádkozásnak mondunk. A bibliai káténk erre a kérdésre így felel: „Szívünkserinti beszélgetés Istennel.” Vagyis azt beszéljük el Istennel, ami szívében van, ami ezt betölti, ami ezt foglalkoztatja.

Ezzel szemben mit tapasztalunk felebarátainknál? Azt nemde, hogy látunk embereket gépiesen imákat mormolni, melyeket soha át nem éreztek, vagy pedig másokat

könyvből szép hosszú imákat olvasgatni. Ha azután így imádkoztak az emberek, elmennek és régi életüket folytatják bűnben és szeretetlenségben. Miért? Azért mert nem imádkoztak, hanem valamit szajkómódra elhadartak vagy elolvastak, anélkül hogy szívükben csak valami is történt volna. Persze, hogy akkor Isten egészen ki volt kapcsolva ebből az egész cselekményből. És így semmi eredménye sem lehet ennek, amit elég rosszul imádkozásnak mondanak.

Könnyen megérthetjük ebből is már, hogy miért vesztette hitelét az imádság. Azért mert nincs eredménye az ilyen imádkozásnak: tökéletesen hiábavaló.

Az imádkozás: szívünk szerinti beszélgetés Istennel. Ez feltételezi azt, hogy ismerjük, legalább valamennyire, magunkat. Ismerni kell bűnös voltunkat, minden jóra képtelenségünket. Az az ember, aki azt hiszi, hogy ő Isten nélkül is jól megvan, az nem fog soha imádkozni. Csupán az, aki érzi Istentől függőségét. Az ilyen ember azután tapasztalokat fog gyűjteni imaéletében. Fel tárja Istennek bűnös szívét, különösen az Ő színe elé fogja vinni azokat a bűnöket, melyekkel leginkább vannak küzdelmei. És az őszinte könyörgést az Úr mindig meghallgatja. Így fog az imádkozó gyarapodni, keresztény életében jó előmenetele lesz és ez bátorítani fogja arra, hogy mindig újabb és nagyobb kérésekkel álljon elő. Lassankint olyan istenismerete lesz az így Istennel társalkodó kereszténynek, hogy már semmiben sem kételkedik többé. Meggyőződésévé válik az, amit Pál apostol így fejez ki: „Mindenek lehetségesek a hívőnek.”

Az őszinte olvasómnak kívánom még megjegyezni: Isten igaz és még soha senki nem csalódott, ki Ő belé helyezte reményességét. Bárki is vagy tehát: fiatal ember, vagy leány; büszke istentagadó, vagy templombajáró, kezdj el azonnal Istenhez feltékiinteni. Ne kísérelj szép szavak után kutatni, hanem őszinteségekben és egyszerű keresetlen szavakban mondd meg Istenednek azt, ami szívedet betölti. Ha hitetlen vagy, mondd meg neki, hogy semmit sem hiszel, de nyilatkoztassa ki magát neked és bizhatsz benne, meg fogja cselekedni. Ha valamely bűn választ el Tőle, úgy kérd hogy szabadjon meg attól a bűntől. De légy őszinte és igaz. Ne imádkozz olyasmiről, amit valójában nem is kívánsz! Még egyet. A bűnt gyűlöli Isten. Tehát elsősorban bűnbocsánatért esedezz az Úr Jézus nevében! És kérj rögtön erőt arra, hogy ezentúl te is gyűlölhess minden bűnt és tisztaságban és szentségben élhess az Ő dicsőségére!

A wieni álliansz konferencia.

Az idén ápr. 21.—23.-ig Wienben ismét megtartottuk a szokásos évi álliansz konferenciát. A legnagyobb összhangban voltak együtt Isten országának munkásai a különböző egyházakból. Képviselő voltak a luteránus, a metodista, a református, a baptista és a szabad református egyházak. Kedden este a református templomban ünnepi istentisztelet alakjában tartottuk a megnyitót. Az istentiszteleten a különböző egyházak egy-egy képviselője tartott rövid beszédet és az egyesült énekkar néhány szép éneket adott elő.

A következő két napon, szerdán és csütörtökön három-három gyűlés volt. Ezeket a program szerint megtartották az előadók előadásait, melyeket rendszerint megbeszélés követt, melyben mindenki résztvehetett. Az egyes gyűlések mindig más-más egyház helyiségében lettek megtartva, hogy így külsőleg is kifejezésre jusszon a felekezetközi jelleg. Az érintkezési mód igazán atyafiságos volt. Az egyes lelkészek és hitszónokok csak egyszerűen mint „testvér” szólították meg egymást.

A gyönyörű összhang, az uralkodó szellem, élénken emlékeztettek Jézus szavaira, hogy *egyek* lesznek az Ő tanítványai! Csakugyan minden különbségnek meg is kell szűnni ott, ahol Jézus Krisztus az Úr. Ő az első és az utolsó, ezért el kell tűnni mindenféle felekezeti gyűlöletnek. Csupán Ő neki szabad érvényre jutni és azért fel kell adozni Jézus minden emberi különvéleményt.

Mit mond egy megmentett iszákos a keresztényeknek.

Nem azokhoz fogok ma fordulni akik mint én, a veszélytől megtudjuk magunkat óvni és megmentettünk az iszákosságtól, hanem olyanokhoz, akik mitsem tudnak ama szenvedésről, amit mi kiállottunk, és én ezekhez intézem eme komoly kérdést: „Hálát adtok-e Istennek, azért, hogy a sátni alkohol hatalmát soha sem ismertétek meg?”

A ti gyermekeitek vérében talán nincs meg az az őszön, mely másokat az ivásra készít; azért ne mondjátok, hogy titeket az alkohol-ellenes ügy nem érdekelhet, és hogy ti ezzel nem akartok foglalkozni; hanem a mások gyermekei érdekében, akik nincsenek oly szerencsés helyzetben, mégis felveszitek a harcot e kocsmapestissel.

Ti naponta több kocsmá előtt elmentek, anélkül, hogy a legcsekélyebb vágyat éreznétek abba betérni: igen, ti teljes megvetéssel mentek el azok előtt! De talán ti

utánatok megy egy ember, ép oly becsült, mint ti, aki szintén a jobbat szeretné tenni, aki a koosmát nem csak hogy megveti, de határozottan gyűlöli is, és mégis bemegy abba és iszik, iszik mindaddig míg az elméje teljesen el nem sötétül. Így magát az örvénybe veti. Lennétek csak az ő helyzetében és ha nektek kellene megvívni ama egyenetlen benső harcot, amelyet ő küzdött, de eredmény nélkül, vajjon mit tennétek ti? Különböznéltek-e ti mint Ő? Az Isten irgalmasságáért, aki titeket ilyen gyötrelmetől megóvott, kérünk segítsétek nekünk, ama szerencsétleneket megmenteni, akik eme nagy küzdelmeknek ki vannak téve.

Megfogadtam, hogy soha többé nem fogok inni. Mi is történt csak velem? Hogyan jártam én? — Éjjel utaztam vonaton egy távoli községbe, hogy ott gyülekezetet tartsak: útközben rosszul lettem és igen szenvedtem, mit látva egy idegen, megkönyörült rajtam és valami erős szert adott, amit egy üvegcsében magával hordott, mitől kinom rögtön elmúlt; hanem az alkohol, melyet gyógyszerként vettem be, emésztő tüzként futott ereimben végig. Ezen éjjel teljesen leíttam volna magam, ha alkalmam lett volna rá. Minden eszembe jutott: ami két évi boldogságom óta történt, amit megmentetésem óta átéltem, a gyülekezet, melyre készültem, barátaim, kik bíztak bennem, kedves kis otthonom, nőm és gyermekeim. Megpróbáltam kísértésben imádkozni, de ajakim ehelyett káromlásra nyíltak meg. Istenhez kiáltottam, aki e percekben mintha elrejtőzött volna előlem, miközben a kísértő torkomat szorongatva folyton fülembé dörögte:

„*igyál, igyál, igyál!*“

„Hát a feleségem: gyermekeim?“ mondtam. Mit törödsz asszonnyal, mit gyermekkel, jöjj velem a csapszékbe és igyál!“ Virradat előtt egyedül érkeztem célomhoz, miután kocsmától kocsmáig futkostam, de valamennyit zárva találtam. Végre, belátva, hogy a késő éjjeli órákban hasztalan futkosok, szállásomra mentem, bezárkoztam szobámba és egész nap tusakodtam Istennel. Este végre kivívtam a győzelmet kegyelme által.

Senki sem sejtette volna, hogy az aki a gyülekezetet vezeti, az egész napot a pokolban töltötte.

Igy lesz ez velem utolsó óráimig. Az idő behegyeszti ugyan a régi sebeket; de a forradás meg fog maradni.

Ti akik ily borzalmakat még nem éltek át, ti akiknek az alkohol óriástól nem kell rettegetek, gondoljatok annak a kedvéért, aki a szegényes iszákosokért is meghalt, az iszákosság áldozataira és segítsétek azoknak a mentésmunkájában, akik már megvannak mentve. Némethöl: Kuszli M.

A hívők egymásközi összekötetésének szükségességéről.

Zsolt. 119, 63: Társok vagyok mind azoknak, akik félnek téged és akik határozataidat megtartják.

Luk. 11, 23: Aki velem nincs, ellenem van; és aki velem nem akar, tékozol.

Csel. 2, 42: Foglalatások valának az apostolok tudományában és a közösségben, a kenyérnek megtörésében és a könyörgésekben.

Csel. 24, 14: Erről pedig vallást teszek neked, hogy én aszerint az út szerint, melyet felekezetnek mondanak szolgállok az én atyám Istenének.

1. Kor. 1, 10: Legyetek teljesen egyek ugyanazon értelemben és ugyanazon véleményben.

2. Kor. 6, 16—18: Mert ti az élő Istennek temploma vagytok, amint az Isten mondotta: „Lakozom bennük és közöttük járok; és leszek nekik Istenök és ők én népem lesznek. Annakokáért menjetek ki közülök és szakadjatok el, azt mondja az Úr és tisztátalant ne illessetek; és én magamhoz fogadlak. És leszek nektek Atyátok és ti lesztek fiaimmá és leányaimmá, azt mondja a mindenható Úr.“

Zsid. 10, 25: El nem hagyván a magunk gyülekezetét, hanem intvén egymást.

Luther: Azoknak, akik komolyan akarnak keresztények lenni és az evangéliumról kézzel és szájjal vallást tenni kívánnak, névszerint be kell iratkozniuk és akár egy házbau összegyülekezniök, hogy imádkozzanak, olvassanak, kereszteljenek, a szentséget felvegyék és egyéb keresztény cselekedetet gyakoroljanak.

Whitefield: Az én Wesley testvérem okosan cselekszik; azon lelkeket, akik az ő prédikatori tevékenysége alatt felbredtek, osztályokba osztotta be és megóvta munkásságának gyümölcsseit. Én elmulasztottam ezt és az én gyülekezetem nem más, mint homokból való kőtől.

Kapff prelátus írta, hogy a lelkiekben növekedéshez, az Isten gyermekeivel szoros kapcsolat szükséges.

A kereszténység nem csupán magánügy, hanem közösségi is. (Röpirat.)

A püspöki metodista egyház egyházrendje: Krisztus egyházának lényege a tagok egymásközi közösségében áll.

Dr. D. Wise: Szomorú, hogy némelek, akik Krisztusban hívők lettek, a keresztény közösség előnyeit és áldásait megvetik és vonakodnak egy ilyennel egyesülni. De hol vannak azok, akik nem csatlakoztak? Oh, csaknem valamennyien visszatértek a világra.

„Nálam nélkül semmit sem cselekedhettek“.

Ján. 15. 5.

Jézus eme szavaival nem azt akarja mondani, hogy az emberek képtelenek jót cselekedni és hogy minden ami nem vele vagy általa történik megvetendő. Ez esetben sem Nátánaél észinteségében, sem a betániai testvérek szeretetében nem bízhatott volna, sem nem rajzolhatta volna az irgalmas samaritanus és a tékozló fiú atyjáról az ismert képeket.

Az Úr Igéjét azonban így kell értenünk: *ha csak* nem maradtok velem a legbensőbb összeköttetésben, mint a szőlővessző a szőlőtővel és ezen szakadatlan összeköttetésben nem nyertek folytonosan erőt, úgy nem teremhettek meg az üdvösség gyümölcseit, melyekről én az enyéimet felismerem. „Egy a szükséges dolog“, gondolja Jézus itt is: *a benne és általa való rejtett élet.* És ez áll még ma is mindazok számára, akik az Úrral és az Úrnak dolgozni akarnak. A Megváltóval való élő hit- és imaélet nélkül és egész egyéniségünknek teljes odaadása nélkül nem vagyunk és nem is leszünk alkalmasak az Ő szolgálatára. Csúpn a Jézussal való megegyezésünkben megy végbe amaz átváltozás, mely szerint Pál apostol mondhatta: „Élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus“. Azért el ne feledd, kedves olvasó, csak ha Krisztus lett a te életed, fog ez gyümölcsöt, maradandó gyümölcsöt, örökkévaló gyümölcsöt teremni.

Gondoskodjál róla, mielőtt későn van.

A munkából.

Szeghegyen május 3-án két leányká konfirmációját tartottuk meg. Gyülekezeteinkben az ilyen alkalom mindig szép ünnepegyesség, mert a konfirmációt mi nem tartjuk külső formaságnak, hanem egy igen komoly egyéni elhatározásnak. Ilyenkor a gyermekeknél annyi értelmet és oly vallási meggyőződést tételezünk fel, hogy öntudatosan elhatározhatják magukat Krisztus követésére. Mily boldognak ítélni magát pedig egy olyan gyülekezet, melynek kebelében minden esztendőben néhány gyermek ily elhatározásra jut!

A konfirmáció után néhány próba tagot a gyülekezet rendes tagjaiul felvettünk. Ez is mindig csak akkor következhetik be, ha az illető egyének üdvözítő hitről tudnak vallást tenni. Néhány bibliai vers könyvnélkül tudása és esetleg néhány jámbor szólás-mód nem elégséges arra, hogy egy élő keresztény gyülekezet tagja lehessünk. Szükséges, hogy élő összeköttetésbe léptünk legyen az Üdvözítő Urunkkal és az Ő példáját mindenekben igazán kövessük is.

Ezután még Úrvacsorát osztottunk, melyet a gyülekezet új tagjain és a konfirmáltakon kívül még számosan felvettek. Ilyen módon a jó Isten gazdagon megáldott bennünket és hálatelt boldog szívvel távoztunk az Úr kedves házából, meg nem szünnévén Őt életünkkel is dicsérni.

Methodista istentiszteletek tartatnak:

Budapest, VII., Rottenbiller utca 35.: Vasárnap d. e. 10 és d. u. 5 órákor, kedden és csütörtök este 8 órákor.

VI., Petneházy utca 25. (Angyalöld): vasárnap és szerdán este 8 órákor.

Bácsfeketehegy, Petőfi utca 486.: Csütörtökön este 1/2 8 órákor.

Csantavér: Kéthetenként.

Cservenka: Kéthetenként.

Csuróg, Fűtca 180.: Vasárnap d. u. 3 és csütörtök este 1/2 8 órákor.

Kishegyes: Péntek este 8 órákor.

Kiskér: Vasárnap d. u. 2 és Szerdán este 8 órákor.

Kucora: Vasárnap d. u. 3 és Péntek este 8 órákor.

Kula: Vörösmarty-utca 983. Szerda este 8 órákor.

Óbecse, Mező utca 64.: Vasárnap d. u. 3 és Péntek este 1/2 8 órákor.

Szeretettel megbívjuk! Mindenkit szívesen látunk!

Kiadja: a „Keresztény könyvesház“ k. f. szöv. Budapest, VII., ker. Rottenbiller-utca 35. szám.

Felelős szerkesztő: **Jakob János, Újverbász.** Bács-megye.

Nyomatott Boros György könyvnyomdájában Újverbáson.